

Биринчи ҳайит куни амаллари | Фикҳ дарслари (368-дарс)

00:00 / 27 февраль 182

Сўнг водийнинг ичида туриб, ақаба жамрасини етти марта чертиб отади. Ҳар бирида такбир айтади.

Минога келиб, жойлашиб бўлгандан кейин, энди тош отиш бошланади. Ҳайитнинг биринчи куни етти дона тош Жамраи Ақаба деб номланган жойда отилади. У жой Жамраи Кубро, Жамраи Ухро деб ҳам аталади. Тош отиладиган жойга нисбатан Мино томонда туриб, орада беш газ миқдорича масофа қолдириб (узоқроқ бўлса ҳам майли), бармоқларининг учи билан отиш керак.

Ҳар бир тош «Бисмиллаҳи, Аллоҳу акбар», деб отилади. Агар тош бирор одамга ё нарсага тегиб кетса ҳам, махсус жойга тушса бўлди, ҳисобга

ўтади. Лекин кўзланган жойга етмаса, бошқатдан отиш вожиб бўлади.

عَزَمَ الْجَلِيْمُ رِيَّ مَرِيَّ هَارْفُ، هُنَّ عُلَلِ الْيَضْرَ دُوْعَسَمَ نَبَا عَمَّ حَحُّ هُنَّ أَدِي زِي نَبَا نَمَّ حَّرْلَا دَبَّ عَن
أَدَهْ: لَأَقُ مَثَّ هُنَّ مَيَّ نَعَّ نَمَّ وَرَأَسِي نَعَّ تَبَّ لَلْجَعَجَفُ، تَأَيَّ صَحَّ عَبَّ سَبَّ رُبَّ كَلَّ
مَلَّ سُمَّ وَرَأَخُ بَلَّ هَاوْرَ، رَقَّ بَلَّ رُوْسَ هَيَّ لَعَّ تَلَّ زُنَّ أَدَلَّ مَأَقَمَ

Абдуррахмон ибн Язийд розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«У Ибн Масъуд розияллоху анху билан бирга ҳаж қилди. Бас, унинг катта тош отишни етти майда тош ила чап томонини қиблага, ўнг томонини Минога қилиб туриб отганини кўрди. Сўнгра:

«Шу мақомда у зотга Бақара сураси нозил бўлган», деди».

Бухорий ва Муслим риовят қилишган.

Демак, Набий соллаллоху алайҳи васаллам Ақаба тошини қандай қилиб отган бўлсалар, Ибн Масъуд розияллоху анху ҳам худди шундай қилиб отган. Иложини қилган ҳожилар ҳам ана шундай қилиб отсалар, яхши бўлади.

لَعَّ عَزَمَ رِيَّ مَرِيَّ مَلَّ سَوَّ هَيَّ لَعَّ لَلَّ L
دَبَّ حَحُّ أَلَّ يَّ لَعَّ لَّ يَّ رَدَّ أَلَّ يَّ نَفَّ، مَكَّ كَسَّ نَمَّ أُوْدُحَاتَلَّ: لَّ لَّ لَّ لَّ لَّ لَّ لَّ لَّ لَّ لَّ لَّ لَّ لَّ لَّ L
دَمَّ حَّ أُوْدُوَادُ وَبَّ أُوْمَلَّ سُمَّ هَاوْرَ. «هَدَهْ يَّ تَّ حَّ حَّ

Жобир розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳайит куни уловлари устида туриб тош отаётганларини ва: «Ҳаж ибодатларингизни мендан олишларингиз учун. Мен билмайман, эҳтимол, ушбу ҳажимдан кейин ҳаж қилмасман», деяётганларини кўрдим».

Муслим, Абу Довуд ва Аҳмад ривоят қилишган.

Демак, тош отишни уловнинг устида туриб адо этса ҳам бўлар экан.

Биринчи кунги Ақаба тошини отиш қуёш чиққандан бошлаб, заволгача давом этади. Иккинчи ва учинчи кунлари, ким тўртинчи кунга қолса, тўртинчи куни ҳам уч жойда тош отиш заволдан кейин бошланиб, қуёш ботгунча давом этади.

Тошни Муздалифадан ёки хоҳлаган бошқа жойдан териб олиш мумкин. Аммо одамлар отган тошлардан бўлмаслиги шарт. Майда тошлар терилади, ҳажми нўхатдан каттароқ бўлса яхши.

«Қачон бирингиз Ақаба тошини отса, батаҳқиқ, унга аёллардан бошқа барча нарса ҳалол бўлади», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Мана шуни «биринчи ҳалоллик» дейилади.

مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَصَّيْبٍ نَبِيٍّ طَأْتُنْكَ: تَلْأَقْ، أَوْ نَعْلُ لَلِصَّرَةِ شَيْءٍ أَعْنَعُ
هُ أَوْرُ كَسْمِ هِي فِي بَيْطِ تَبَّابٍ فَوْطِي نَأْلَبَقْرُحِ لَمَّوَيَّوْ، مَرْحُي نَأْلَبَقْ
يُذَمَّرُ تَلْأَوْ مَلْسُمُ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга эҳромга киришларидан олдин ва ҳайит куни Байтни тавоф қилишларидан олдин ичида миск бор хушбўйни суртдим».

Муслим ва Термизий ривоят қилишган.

Демак, биринчи ҳалолликда хушбўй нарса суртиш ҳам мумкин бўлар экан.

«Кифоя» китобининг иккинчи жузи асосида тайёрланди

Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 5 октябрдаги 03-07/7013-рақамли хулосаси асосида тайёрланди.